

1921. a.	21
1922. a.	18
1923. a. kuni 1. V.	1
1. V. 1923—1. VIII. 1924	52

Kokku 92

Sooviavalduste arv abielu lahutamiseks tõuseb kaugelt sellest üle. Neid on esitatud 1921. a. — 54; 1922. a. — 69 ja 1923. a. kuni 1. V. — 29, kokku 152. 1921. a. oli Tartus 603 ja 1922. a. — 543 laulatust. Vastavalt tuleks iga saja laulatuse kohta 1921. a. 3,48 ja 1922. a. — 3,31 lahutust. Saksis ei tõusnud see protsent XIX a.-s. 50. aastail üle 2,65 ja Rootsis — üle 0,50. Prof. A. v. Oettingen väidab laulatuste ja lahutuste vahekorras teatud reeglipärasust. Kas Tartu seda tõendab, on vähese rea andmete pärast raske otsustada.

Nimetatud 92 abielulahutuses nõudis mees lahutust 28, naine 38 ja mõlemad 25 korral, selgusetu on üks juhtum. Ka A. v. Oettingen jõuab otsusele, et naised meestest rohkemal arvul lahutust nõuavad. Juhtumite arv, kus mõlemad pooled lahutust nõudnud, on kasvanud Tartus sest saadik, kui abielulahutuste protsesside otsustamine uue abieluseadusega üle viidi rahukogude kompetentsi. Varemini kordub paar niisugust juhtumit apostl.-õigeusuliste juures. Samuti on kasvanud abielulahutuste arv alates 1. V. 1923. a. (eelmise 2½ aasta jooksul 40, nüüd aga 16 kuu jooksul 52 abielulahutust).

Perekondlik seis enne abiellumist oli pooltel:

poissmehi	75
neiusid	69
leski	5
lahutatuid	1
teadmata	34

Kokku 184

Abiellujate rahvus.
Nationalité des mariés.

	Mehi Hommes	Naisi Femmes	M. + N. H. + F.
Eestlasi	69	70	139
Estoniens			
Venelasi	2	3	5
Russes			
Soomlasi	3	2	5
Finlandais			
Poolakaid	1	—	1
Polonais			
Teadmata	17	17	34
Inconnue			
Kokku — En tout	92	92	184

Puuduvad andmed abielulahutuste kohta sakslaste ja juutide keskel, kui neid ei peaks juhtunud olema teadmatute arvus. Viimase arvu suurus (34) on tingitud andmete puudulikkusest vastavates allikates. Ei ole kahtlust, et selles arvus suurem osa langeb eestlaste peale. Kaudselt otsustades jääb rahvustevahe-line suhtearv üldiselt samaks, nagu seda prof. B. Körberi juures eelpool nägime.